

[Vivike.]

fattelse, at så ville det danske samfund ikke have råd til at værne om den danske natur, for så kunne der stilles så store erstatningskrav, at der simpelt hen ikke kunne skaffes penge til at dække dem. Ingen bliver jo fattigere, fordi der ikke må bygges på må og få. Den landmand, der får at vide, at han ikke kan udstykke, som det passer ham, til sommerhusbebyggelse, får det jo ikke dårligere af den grund; han vil ikke høste mindre, og han vil ikke blive mere tørkeramt eller ramt yderligere af andre ulykker på grund af et sådant forbud. Stiller han krav om erstatning på grund af denne lov, vil det svare til, om andre borgere ville forlange erstatning, fordi der ikke flyver stegte duer ind i munden på dem. Det, der er tale om her, er samfundsskabte værdier, en velstandsforøgelse, der gør, at der bygges flere sommerhuse o. s. v., og den enkelte grundejer har ikke nogen andel i, har ikke selv skabt disse værdier.

Mennesket lever ikke af brød alene. Bare det ville gå op for venstre og de konservative, at der findes andre værdier end de materielle. Jeg synes, I ser alt for meget alene på det materielle. Dette her er jo ingen landbrugsordning, og det er ikke gennem naturfredningsloven, der skal skaffes penge til landmændene. Vi har et smukt land. Jeg ville ønske, at vi alle kunne være enige om at værne om dets skønhed. Jeg tvivler ikke om, at I holder af jeres land, men selv et barn, man holder meget af, kan man jo gøre fortræd ved at komme til at behandle det uretfærdigt, og så har man det skidt bagefter, og det har man egentlig rigtig godt af, for man kunne have tænkt sig bedre om. Jeg ønsker ikke, at I skal have det skidt,...

Formanden: Der må ikke tales direkte til medlemmerne.

Vivike: . . . men vedtager man jeres ændringsforslag, betyder det efter min opfattelse, at man simpelt hen ikke kan realisere loven. Der ville så ødelægges meget, og jeg tror også, at mindretallet, når der er gået nogle år, ville erkende, at meget var ødelagt, men den erkendelse ville i så tilfælde komme for sent.

Jeg må anbefale det høje ting at forkaste

mindretallets ændringsforslag og stemme for det af statsministeren fremsatte forslag om en ny naturfredningslov med de ændringer, der er foreslået af ministeren og flertallet eller af hele udvalget.

Iver Poulsen: Man kan i alt fald ikke beskyldte den højtærede statsminister for i denne sag at have gjort en røverkule af sit hjerte, for hvis ikke hensigten ganske klart fremgår af selve lovforslaget, så siges det rent ud i bemærkningerne til lovforslaget, at hensigten bl. a. er en udvidet offentlig kontrol med bebyggelsen uden for de områder her i landet, som allerede er omfattet af en byplan, altså en offentlig kontrol med og bestemmelse over, hvor det enkelte menneske må bo og bygge.

Om fortolkningen af det i lovforslagets nr. 12 anvendte udtryk: „større samlede bebyggelser, der ikke tjener et på stedet naturligt formål“, siger den højtærede statsminister, at hensigten ikke blot er at forbyde et større, samlet sommerhusbyggeri, men også at forbyde helårsbeboelse for dem, der arbejder 20-30 km derfra. Men hvorfor skal det offentlige da forbyde mennesker, der har deres arbejde i en større by, at bo privat under landlige og frie forhold, hvis disse mennesker nu ønsker at bo således? Det er da meningsløst i vor motoriserede tidsalder, hvor afstandene bliver af stadig mindre betydning, at ville tvinge folk til at klumpe sig sammen under beboelsesforhold, som de ikke selv ønsker at bo under, og som de mener de selv kan finde bedre. Men hensigten er ganske tydeligt den under det fredeligt klingende navn naturfredning at gennemføre en statskontrolleret og statsdirigeret udvikling på et arealområde, der efter det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensens udregning ligger på omkring 350 000 ha af Danmarks jord.

Denne kontrol kan naturligvis ikke gennemføres, uden at der bliver tale om et indgreb i den private ejendomsret og i den frie dispositionsret, hvilket jo også er et ganske naturligt mål for socialistiske partier, men det må forbavse meget, at det konservative folkeparti kan give sin tilslutning til et sådant angreb på den private ejendomsret. Den juridiske udredning af den private ejendomsrets flersidighed, som det ærede medlem hr. Thestrup gav ved lov-